

6 / A

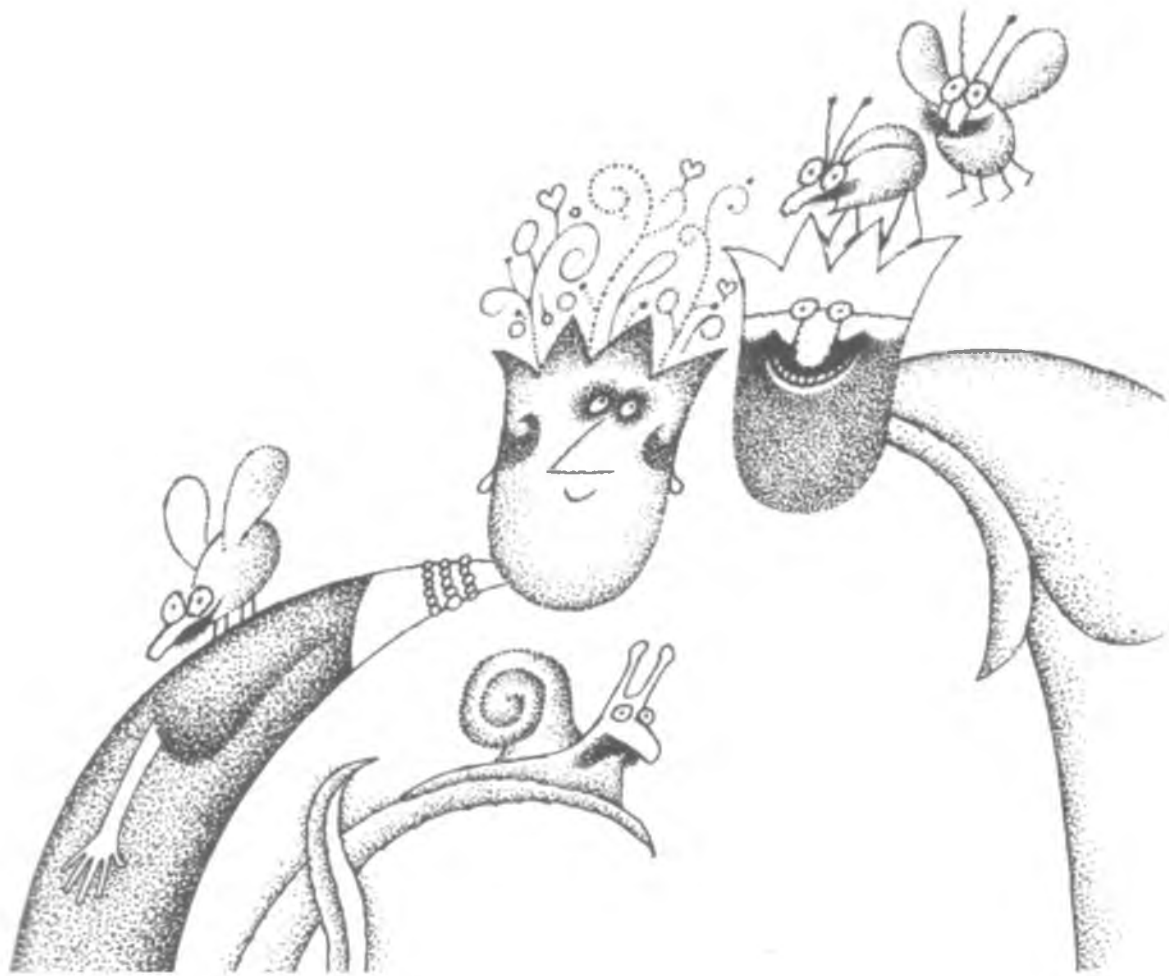

GERNICKÝ

ZVONEČEK

červen 2005

Adolf Born

OBSAH

Informace	2
Blahopřání	3
Hlas církve	4
Hrajeme	6
Zpíváme	7
Příspěvky žáků	8
Pohádka	11
Lekce kreslení	14
Pro šikovné ručičky.....	15
Soutěžní úkoly	16

Vydává:
základní škola v Gerníku

Šéfredaktor, montáž:
Mgr. Jana Šindlerová

Spolupracovníci:
Josef "Mudra" Bouda,
Dana Boudová,
pan farář Pálie Veniamin,
žáci gernické školy

Uzávěrka: 17.6.2005
Náklad: 100 ks

Vážení a milí čtenáři,

*tak jako se den uzávěrky
tohoto čísla shoduje
s posledním školním dnem,
stejně se shoduje i s dnem,
kdy naposledy spolupracuji na
Vašem Gernickém zvonečku.
Stejně jako se můj předchůdce
před dvěmi lety po dvou letech
s Vámi loučil,
tak se loučím i já.
Stejně jako se pan učitel
vrací tady k Vám,
ráda se budu vracet i já.
Jsem moc ráda za čas,
který jsem tady prožila a
přeji Vám pevné zdraví,
úsměv na tváři, spokojenost
v životě na Gerníku.
A Vašemu Zvonečku hodně
čtenářů a let před sebou.
Jana Šindlerová*

PS: Na závěr pár veselých vtipů.

*- Tati, když mi dáš 50 tisíc lei,
tak ti řeknu, co dělá máma každý večer.
Zděšený otec vytáhne peníze. - Tak co?
- Umývá nádobí!*

*- Pepíčku, proč krmíš slepice tou čokoládou?, ptá se maminka.
- Ty nevíš, mami? Přece aby mi snesly čokoládová vajíčka!*

Hloupý povídá hloupému:

**- Když uhodněš kolik je v té krabici kuřat,
tak ti všechny tři dám.**

**Jednoho dne se dcera ptá maminky:
- Mami, proč máš některé vlasy bílé?
- To je z tvého zlobení. Pokaždé, když něco provedeš, zbělá mi jeden vlas.
- A mami, proč má babička celou hlavu bílou?**

CO JE NOVÉHO U NÁS VE ŠKOLE?

Dne 2.6.2005 jsme stejně jako loni oslavili na hřišti **Den dětí**. Žáci si mezi sebou zasoutěžili v netradičních soutěžích - lezení po lanu, strkání koulí tyčí, se svázanýma nohama sbírali pingpongové míčky do nůši atd. Bojovalo se o bonbony. Všichni nakonec dostali zmrzlinu, čokolády od pana faráře a ti nejlepší ze tříd si odnesli diplomy a drobné odměny.

Nejlepší žáci naší školy

Místo	1.třída	Celková známka
1.	Marie Nedvědová	FB
2.	Kateřina Beránková	FB
3.	Josef Maštaliř	FB
	2.třída	
1.	Anna Stárová	FB
2.	Štefan Glaser	FB
3.	Josef Pieček	B
	3.třída	
1.	Marie Nedvědová , Marie Piečková	FB
2.	Karel Glaser	FB
3.	Josef Nedvěd	B
	4.třída	
1.	Jan Bouda	FB
2.	Anna Kapicová	FB
3.	Anna I. Mašková	FB
	5.třída	
1.	Josef Nedvěd	8,96
2.	Venca Pieček	8,33
3.	Venca Marianus	7,80
	6.třída	
1.	Kateřina Piečková	9,75
2.	Marie Boudová	9,40
3.	Marie Beránková	9,21
	7.třída	
1.	Johana Vrbová	9,58
	8.třída	
1.	Anna Nedvědová	9,60
2.	Franta Bouda	9,28
3.	Václav Bouda	8,34

Veselé prázdniny!

KVĚTEN

Všem, kteří slaví v tomto měsíci narozeniny či svátek, srdečně blahopřejeme.

1.	St	Anna Nedvědová z čp.36 (76 let) Jan Bouda z čp.91 (62 let) Josef Bouda z čp.189 (61 let) Kateřina Němečková ze 6.tř. (12 let) Anna Mašková z 8.tř. (14 let)
2.	Čt	
3.	Pá	
4.	So	
5.	Ne	
6.	Po	
7.	Út	
8.	St	
9.	Čt	Karel Mašek z čp.226 (64 let)
10.	Pá	
11.	So	
12.	Ne	Terezie Winšová z čp.156 (81 let)
13.	Po	
14.	Út	Johana Rothová z čp.188 (66 let)
15.	St	
16.	Čt	Marie Nejedlová z čp.194 (65 let)
17.	Pá	Josef Nedvěd z 5.tř. (11 let)
18.	So	
19.	Ne	
20.	Po	
21.	Út	<i>Alois</i>
22.	St	
23.	Čt	Alois Nedvěd z 4. tř. (11 let)
24.	Pá	
25.	So	Marie Nedvědová z čp.137 (74 let)
26.	Ne	Anna Boudová z čp.111 (68 let)
27.	Po	
28.	Út	Marie Mašková z čp.113 (72 let) Kateřina Hofmanová z čp.198, t.č. v Č.R. (73 let)
29.	St.	<i>Svatý Petr a Pavel</i>
30.	Čt.	

HLAS CÍRKVE

SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Závaznost - Jsme povinni chodit k svatému přijímání. Plyne to u Ježíšových slov: „*Kdo bude jíst mé tělo a pít mou krev, má život věčný*“ (J 6,54). Apoštolům řekl v podobě rozkazu: „*Vezměte a jezte! Vezměte a pijte!*“ (Mt 26,26-27). To platí zřejmě pro všechny křesťany, protože všichni mají za cíl věčný život. Kdo zanedbává přijímání, ochuzuje velice svou duši a vystavuje se do nebezpečí věčného zavržení. Zkušenost říká, že kdo nechodí ke stolu Páně, zvyká si na vlašný život, snadno setrvává v těžkém hříchu, odkládá s polepšením a snadno odchází ze života nepřipraven. Ježíš řekl výslovně: „*Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život*“ (J 6,53).

Časné svaté přijímání - V prvních dobách se dávalo svaté přijímání někdy i nemluvňatům. Aspoň pár kapek Kristovy krve. Později se od této praxe z praktických důvodů upustilo, ale i tak si církve vroucně přeje, aby děti přistoupily k stolu Páně hned, jakmile přijdou k užívání rozumu a dovedou dělat rozdíl mezi obyčejným pokrmem a pokrmem svátostným. Kdy jsou toho schopny, to musí posoudit rodiče spolu s duchovním správcem. Ovšem předpokládá se, že rodiče postupně dají dítěti také další náboženské vzdělání a výchovu.

Časté svaté přijímání - Byly doby, kdy vlivem jansenistického bludu lidé chodili málo k svatému přijímání. Mysleli si, že toho nejsou hodni. To je omyl. Ježíš neustanovil svátost oltářní jako odměnu za ctnostný život, ale jako pokrm a lék pro naše duchovní zdraví.

Jak často - V prvních dobách křesťanských byli věřící v úzkém spojení s Pánem a bylo jim samozřejmé, že chodili k stolu Páně vždycky, když byli na mši svaté. V dobách pronásledování se dokonce dovolovalo, aby si tělo Páně jako posilu nosili domů.

K svatému přijímání máme přistupovat často. Kdo nemá možnost jít každý den, má přijímat aspoň v neděli a o velkých svátcích. Téhož dne je možno přistoupit k svatému přijímání podruhé, ale jen při mši svaté, jíž se účastníme. Rozhodně by neměl uplynout měsíc, aniž bychom přijímali. - Lateránský koncil zavedl roku 1215 povinné přijímání alespoň v době velikonoční. Doba velikonoční se počítá od Popeleční středy do slavnosti Seslání Ducha svatého. - Naši biskupové k tomu prohlásili: „*Vybízíme všechny katolické věřící, aby ve velikonoční době přijali svátostného Krista. Současné životní okolnosti nás však vedou k rozhodnutí, že povinnost, k níž je každý katolík přísně zavázán, totiž přijmout nejméně jednou za rok svátost oltářní, může věřící splnit kdekoliv a kdykoliv během celého roku.*“

Podmínky pro svaté přijímání – Abychom mohli s klidným svědomým přistoupit k stolu Páně, musíme splnit některé podmínky:

1. Nesmíme mít na duši žádný smrtelný hřích. Přijímat ve stavu nemilosti je nepochybně těžké provinění proti Kristu. Lehkých hříchů máme před přijímáním litovat a mít úmysl varovat se jich.
2. K svatému přijímání nás má vést láska k Ježíši a touha prospět své duši.
3. Hodinu před svatým přijímáním nemáme nic jíst a pít. Vyjimku tvoří obyčejná voda a léky. Staří, nemocní a ti, kteří o ně pečují a chtějí přijímat spolu s nimi, mohou přistoupit k svatému přijímání, i když během jedné hodiny před přijímáním něco požili. Eucharistickým postem zdůrazňujeme, že děláme rozdíl mezi obyčejným pokrmem a svátostným.

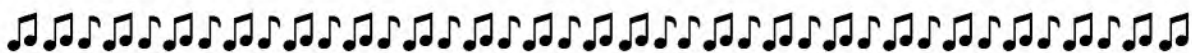
Než přijmeme nejsvětější eucharistii, máme si uvědomit, koho přijímáme. Chováme se při tom zbožně a soustředěně. Přijímáme vstoje nebo vkleče, podle toho, jak je kde zvykem. Přizpůsobíme se. Když jsme přijali Krista, odejdeme na své místo a setrváme chvíli v tichém rozhovoru s ním.

Svaté přijímání podobojí – V církvi se vždycky přijímalo pod obojí způsoby. Z praktických důvodů zevšeobecnělo v katolické církvi přijímání pod způsobu chleba. Církev věří, že Pán je pod jednou i pod druhým způsobem přítomen celý. Živý, oslavený, tedy s tělem i krví. Tak věřila církev vždycky. V prvních dobách se malým dětem podávalo jen pod způsobu vína, vězňům pro Krista se nosila eucharistie jen pod způsobem chleba.

Druhý vatikánský koncil částečně obnovil přijímání podobojí i pro laiky. Kněz může dát pít z kalicha snoubencům při svatbě, novokněz příbuzným při primiční mši, podobojí se může podávat při duchovních cvičeních a při jiných stanovených příležitostech.

Záruka věčného života – Časté zbožné přijímání svátostného Krista je pro nás zárukou věčného života. Je to nejlepší cesta, jak si zajistit spásu.

Převzato z knihy : Katolický katechismus, Česká katolická charita, 1984

HRAJEME

3 VESELÉ TÓNY NA PRÁZDNINY - E₂, C, F

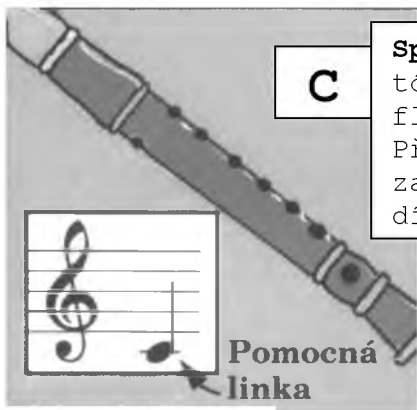
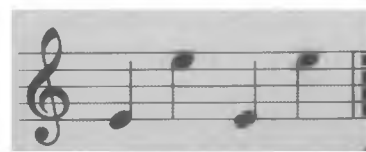
Představte si, že spodní E a vrchní E (E₂) hrajeme **skoro** podobně. Až na jednu **důležitou maličkost**. Doposud jsme hráli všechny tóny se zakrytou palcovou dírkou, ale u hraní E₂ bude zakryta jen napůl. Pořádně si prohlédni obrázky!

2. Pak stačí malinko odkrýt palcovou díрку.

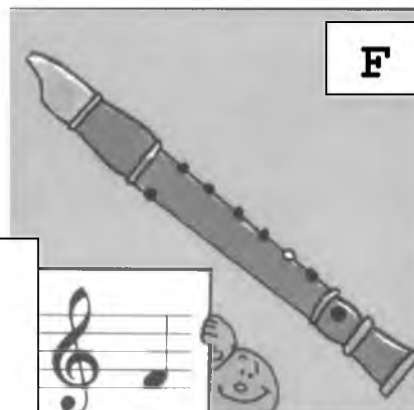

Nacvič hraní **spodního E** a **vrchního E** za sebou.

Spodní C je nejnižší tón, který můžeme na flétně zahrát. Při jeho hraní zakryjte úplně všechny dírky

Zakryjte dírky jako pro hraní spodního C. Zvedni prsteníček pravé ruky. To je **F**.

PRŠÍ, PRŠÍ

VESELE

1. Pr - ší, pr - ší, jen se le - je, kam ko - nič - ky po - je - de - me.
2. Ku - kač - ka už za - ku - ka - la, má pa - nen - ka za - pla - ka - la.

po - je - de - me na lu - ka, až ku - kač - ka za - ku - ka
ty ku - kač - ka ne - ku - kej, má pa - nen - ko ne - pla - kej

ŠEL TUDY

1. Šel tu - dy, měl du - dy, a - ni ne - za - pis - kal,
2. Já - sej - me, tles - kej - me, du - dá - ček se vrá - til,

bo - dejž mu ty du - dy ra - rá - šek roz - třís - kal.
a - by nám za - du - dal, dlou - hou chvi - li zkrá - til.

ZPÍVÁME

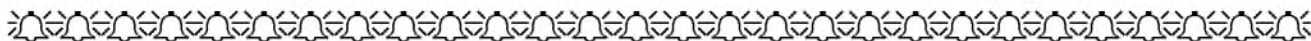
ŠLY PANENKY SILNICÍ

Vesele

1. Šly panenky silnicí, silnicí, silnicí, potkali je myslivci,
 myslivci dva: Kam pa-nen-ky, kam jde-te, kam jde-te,
 kam jde-te? Která mo-je bu-de-te, bu-de-te má?
 R. V lese, v le-se, v le-se ze-le-ném to by-lo tam, kde lás-ka
 ho-ří pla-me-nem. To by-lo v há-ji, v mě-sí-ci má-
 ji, to by-lo v há-ji ze-le-ném. To by-lo ném._____

2. Ta maličká, ta je má, ta je má,
 ta má oči, jako já, jako já mám.
 Na krku má granáty, granáty, granáty,
 mezi nima dukáty, dukáty jsou.

3. Jakkak já to vyvedu, vyvedu, vyvedu?
 Já si pro ni přijedu, přijedu tam.
 Čtyřma koňma vranejma, vranejma, vranejma,
 jako sedlák do mlejna, do mlejna jede.

PO ČEM SE MI BUDE STÝSKAT?

V první řadě se mi bude stýskat po učitelích a po spolužákůch. I po menších třídách. Také se mi bude stýskat po lavici v které sedím. Už nebudem chodit do školy a také nebudem hrát fotbal. Nebudeme si hádat ve třídě se spolužáky a s jinými třídami. Chtěla bych být v první třídě. Si teprve učit psát, a číst a nechodit na pole.

Po druhé straně jsem rada, že už vidu ze školy, už budu chodit na štrachandu to znamená do diskotéky nebo do hospody atd. Nebudu se muset učit, ale budu muset pracovat na poli a nebo jit do nějaký vyšší školy.

Anna Mašková

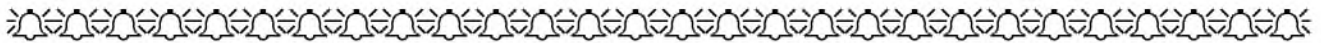
Abych nelhala, nevím jestli se mi bude stýskat a jestli se mi bude, tak určitě po pánu Báciřovi. Stýskat se mi nebude, protože jsem nerada ráno vstávala a také učila. Do školy jsem chodila, protože se mi líbilo dovádět.

Anna Rothová

Ze školy se mi nebude stýskat po nikom zvláštěně. Myslím, že nejvíc mi budou scházet učitelové a spolužáci. Ale aby jsem nelhala, nejvíc se mi bude stýskat po učitelce Janě a po pánu učitelů Báciřovi. Škola mi také bude scházet, protože budu muset chodit na pole a to se mi vůbec nelíbí I když skončím už v pátek, chtěla bych chodit do školy alespoň 16 let. Nemyslete si, že bych se chtěla ještě učit 16 roků, ale ráda bych hrála karty a poslouchala jak se hádají spolužačky. Z kluků se mi bude stýskat po Vencovi Boudovi, protože než aby mě bolelo břicho smíchem, tak mi bude bolet stýskáním.

Anna Nedvěďová

Mě se bude stýskat po kamarádkách a nebo také po učitelůch po učitelkách. Když nebudu chodit do školy, tak budu chodit na pole, nebo doma sedít a myslet jaký hezký to bylo, když jsme byly ve škole. Bylo to hezké, když jsme si hráli různé hry. Se mi líbilo, když jsme se koulovali a sáňkovali.

Marie Anna Rothová

Nejvíce se mi asi bude stýskat po spolužácích, nebudu si mít s kým zahrát fotbal. Bude se mi také stýskat po RIO COLA, byla tak dobrá když jí druhý platil, nebo když byla na dluh. Od dneska si jí asi budu muset platit sám: „Pane, pane, to bude utrata!“

Fanda Bouda

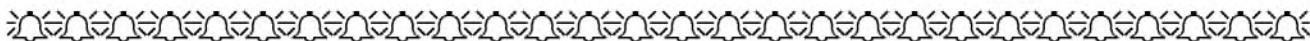
Aby jsem vám napsala, že se mi bude trochu stýskat, protože musím chodit na pole. Když jsem chodila do školy tak jsem skapala, ale to už prošlo. Ale ani hodně se mi nebude stýskat, protože jsem musela ráno brzo vstávat. Také se mi nebude stýskat, protože jsem si musela hodně učit a vraceli jsme se dlouho.

Marie Němečková

Mě se nebude stýskat po škole, protože jsem musel ráno vstávat, dělat si domácí úkol a když ne tak jsem dostal jeden minus. Měl jsem tři minusy, tak jsem dostal 3. Aby jsem nelhal, tak se mi bude stýskat po dveřích, který jsme museli spravovat.

Josef Pieček

Nejvíc se mi bude stýskat po spolužácích a po fotbale. Také se mi bude stýskat po tom, jak jsme hráli fotbal s pánem učitelem Gabi.

Josef Mašek

Nejvíc se mi bude stýskat po fotbale a po spolužácích. Také se mi bude stýskat po COLE, kterou Pieček vždy kupoval a my jsme pili. Také byla dobrá, když byla na dluh, ta byla asi s tou nejlepší chutí. Muzika nebyla zlá, první semestr jsme měli kazet'ák ve škole hnedle každý den.

Venca Bouda (DJ VASILE)

Nejvíce se mi bude stýskat po spolužácích, po fotbale a po učitelích. Rád bych ještě spravoval dveře a lavice. Také se mi bude stýskat po muzice. Jistě se mi nebude stýskat po vstáváním.

Venca Nedvěd

Mě se bude nejvíce stýskat po škole a po spolužákůch. Také mi budou chybět učitelé a učitelky, i učení a knihy, ve kterých bylo toliko krásných slov.

Anna Glaserová

**Příjemný a spokojený život
Vám přeje a loučí se
učitelé ZŠ Gerník**

Jak dělá slunce duhu

Byla jednou jedna veliká zahrada a v té zahradě bylo plno věcí. Byl tam trávník, který svítil zelenou barvou, až oči přecházely, byl tam bazén s docela modrou vodou, a tolik květin, stromů, keřů a motýlů, že se to nedalo vůbec spočítat.

A kdo by také ty stromy, keře, květiny a motýly počítal? V zahradě si hráli Bořek s Markétou a ti byli malí a počítání jim moc nešlo. Ale i kdyby uměli počítat do tisíce, stejně by na to neměli čas, byli rádi, že je červen, že se mohou koupat v modrém bazénu, vyhřívat na sluníčku, prohánět se s motýly a povídat si s nimi.

Že nevíte, co bude zítra? zeptal se jednoho dne Bořek motýlů. Jenže motýli se skoro vůbec nestarají o kalendář, a tak kroutili svými malinkými hlavami.

Tak abyste věděli, řekl jim Bořek, zítra mám svátek a nejspíš dostanu dárky.

A že nevíte, co bude pozítří, zeptala se motýlů Markéta, a protože motýli nevěděli ani to, řekla jim:

Tak abyste věděli, pozítří mám svátek zase já a taky dostanu dárky.

A motýli zatleskali svými žlutými a bílými a červenými a modrými křídly a přáli Markétce a Bořkovi všechno nejlepší, hlavně aby svítilo sluníčko.

To není žádný dárek, řekl Bořek, sluníčko svítí i tomu, kdo nemá svátek.

My chceme něco lepšího, řekla Markétka, my chceme takové dárky, jaké se hned tak nevidí.

A opravdu, dostali tak krásné dárky, že se slétli motýli až ze sousední zahrady a mohli na Markétce a Bořkovi nechat svá malinká motýlí očka.

Markétka přišla na zahradu v nových šatech a ty šaty byly tak červené jako jahody, když jsou úplně zralé a smějí se trhat, a Bořek přišel v novém tričku s krátkými rukávy a to tričko bylo tak modré jako nebe, když týden neprší.

To jsou přece barvy, volali motýli, takové dárky opravdu stojí za to. Ale Markétka se smála a řekla jim:

A to jste neviděli všechno, ještě jsem dostala oranžovou mašli do vlasů a fialový šátek a Bořek dostal žlutou čepici a zelené ponožky, to byste koukali.

A motýli poslouchali s otevřenou pusou a Bořek jim řekl:

Vidíte, a vy jste nám přáli jenom to, aby svítilo sluníčko.

A motýli na to neřekli nic, co také mohli říkat, neměli chuť vykládat Markétce a Bořkovi, že nemají peníze na šaty a na trička, a kdyby je měli, nebylo by to jednoduché, protože když přiletí do obchodu motýl, nikdo v něm nevidí zákazníka a nebere ho vážně.

A tak neříkali nic a poletovali nad trávníkem, který svítil svou zelenou barvou, až oči přecházely, a hráli si s Markétkou a Bořkem na honěnou.

Jenže léto je léto, v létě je horko i v těch nejkrásnějších červených šatech nebo v modrém tričku, a tak si Markétka s Bořkem řekli, že se vykoupejí.

Markétka si svlékla nové šaty a položila je za keř s angrešty, Bořek si svlékl nové tričko, položil je za keř s rybízem, a pak ráz, dva, tři - a už byli oba ve vodě. Hráli si s velkým strakatým míčem, smáli se a cákali kolem sebe, až byli motýli samá kapička. Ale za chvíli toho měla Markétka dost, vylezla z vody, osušila se na sluníčku a chtěla si obléci své nové červené šaty.

Ale představte si, na trávníku za angreštem ležely jiné šaty, vypadaly jako docela nezralé jahody, které se ještě nesmějí trhat, protože po nich bolí břicho.

Co to má znamenat, volala Markétka, tohle přece nejsou moje nové šaty, a dala se do pláče.

Proč brečíš, volal na ni Bořek z bazénu, že se nestydíš, jsi jako malá holka.

Jen se pojď podívat, křičela Markétka, někdo mi odnesl moje červené šaty a nechala mi tady nějaké jiné, které nejsou ani trochu hezké, a pustila se znovu do pláče.

Bořek vylezl z bazénu, podíval se na Markétčiny šaty, a opravdu, byly to docela jiné šaty než ty, které Markétka dostala k svátku.

No tohle, podivil se Bořek a běžel se podívat za rybízový keř, kam položil své modré tričko.

Ale představte si, místo trička modrého jako nebe bez mráček leželo tam tričko, které vypadalo jako stará kancelářská obálka.

Co to má znamenat, volal Bořek, kdo nám mohl vyměnit šaty a tričko, na zahradě přece není nikdo jiný nežli my dva motýlí.

Motýlí možná budou vědět, kdo nám vzal naše nové věci a položil sem staré, řekla Markétka a hned také svolala motýly do houfu a řekla jim, co se stalo.

Ale motýlí kroutili udiveně maličkými hlavami a jeden bělásek řekl: Hráli jsme si přece s vámi, ještě jsme samá kapička.

Proč jste nám neřekli, abychom vám hlídali vaše věci, řekl jeden žlutásek, nemuselo to takhle dopadnout.

Ale jestli chcete vědět, kdo to udělal, řekl jeden modrásek, položte sem něco jiného a my budeme hlídat.

Dobrá, řekl Bořek, nové šaty a tričko už nemáme, ale máme ještě novou žlutou čepici a zelené ponožky, fialový šátek a oranžovou mašli do vlasů. Všechno to přineseme, vlezeme si s Markétkou do bazénu, budeme si hrát s balonem a cákat jakoby nic a vy budete hlídat u vrátek a kolem plotu.

A opravdu, přinesli čepici, ponožky, šátek a mašli, položili to všechno za rybízový keř, vlezli s Markétkou do bazénu a hráli si s velikým strakatým míčem jakoby nic, zatímco všichni motýlí hlídali u vrátek a kolem plotu.

Jenom jeden bělásek, který byl ze všech nejchytřejší, si řekl, proč bych měl hlídat u vrátek, vrátka přece nikdo nevyměnil, budu hlídat u rybízového keře, nejlíp uvidím, když se něco semele, a tak si sedl na rybízový keř a hlídal.

A jak tak hlídá, vidí, že se u rybízového keře z ničeho nic objeví dlouhá tenká ruka s docela malou lžičkou na moučník. A než se bělásek vzpamatuje, zelené ponožky jsou skoro bílé, fialový šátek je skoro bez barvy a čepice s mašlí jakbysmet.

Čí to může být ruka, taková dlouhá a tenká, myslí si bělásek a dívá se, komu patří, ale nevidí nikoho, vidí jenom slunce na obloze, které právě

otevívá pusu a olízne se jako po šlehačce. A bělásek začal křičet svým tenounkým hláskem a letěl k bazénu, a když potom Markétka a Bořek přiběhli k rybízovému keři, řekl všechno, co viděl.

Takhle je to tedy, zamračil se Bořek, slunce nám snědlo všechny ty krásné barvy, že se nestydí.

Ošklivé, hloupé slunce, kdyby ho nebylo, mohla jsem mít krásné červené šaty, fialový šátek a oranžovou mašli, křičela Markétka.

Co je to vůbec za způsoby? Takové krásné barvy, a nějaké hloupé slunce je jen tak slupné. Na to se ještě podíváme, křičel Bořek a hrozil slunci prstem.

Ať jde pryč, křičela Markétka, nemáme je ani trochu rádi, ať se schová.

Ale motýli neslyšeli rádi takové řeči, a tak si nejstarší bělásek odkašlal a řekl:

Ehm, ehm, myslím, že byste neměli takhle hubovat na slunce, co kdyby se urazilo a přestalo svítit.

Aťsi, křičela Markétka, aťsi přestane svítit, nám je to jedno. A vy, hloupí motýli, mlčte! Přáli jste nám k svátku, aby tohle nevychované slunce nepřestalo svítit. Tady vidíte, co dovede. Je to zloděj a my se zloději nemluvíme.

Ale tohle přece jenom říkat neměla, slunce se opravdu urazilo, schovalo se za veliký černý mrak, a protože veliké černé mraky jsou plný deště, začalo v tu ránu lít jako z konve.

A máme po hraní, povzdechli si motýli.

Říkali jsme vám, že se slunce urazí. Takhle se přece nemluví.

A vůbec - co když slunce ty barvy potřebuje, řekl nejchytřejší bělásek a všichni motýli odletěli do altánky.

A Markétka s Bořkem šli za nimi, seděli v altánku, neříkali nic, jen se dívali, jak leje, jak se zahrada proměnila, jak byla najednou smutná a šedivá, jako slavnost, která skončila a už se nikdy nevrátí.

Teď už si asi nebudeme hrát na honěnou, řekla Markétka, už se ani nebudeme koupat, vid', Bořku?

Takový svět není vůbec hezký, řekl Bořek, bez barev se mi svět ani trochu nelíbí.

To je tím, že nesvítí slunko, řekl nejchytřejší bělásek, bez slunce žádné barvy nejsou. A kde je má slunce pořád brát? Musí se jimi sem tam krmit, to se nedá nic dělat.

Ten bělásek má nejspíš pravdu, Markétko, řekl Bořek, co kdybychom slunko odprosili?

A opravdu odprosili sluníčko. Řekli mu, že se na ně nezlobí za šaty, za tričko nebo za mašli do vlasů, protože tričko ani mašle do vlasů stejně k ničemu nejsou, když sluníčko nesvítí.

A sluníčko si dalo říci: dalo si říci, protože je dobré a moudré, a vykouklo nad černý mrak, a jak vykouklo, usmálo se a udělalo na obloze velikánskou duhu, plnou barev.

A Markétka zatleskala rukama a volala na Bořka:

Podívej se, ta duha je červená jako moje šaty a oranžová jako moje mašle do vlasů a fialová jako můj šátek.

A taky modrá jako moje tričko a zelená jako moje ponožky a žlutá jako moje čepice, volal Bořek, vidíš, kam se poděly naše barvy?

A smáli se a motýli se smáli s nimi a volali jeden přes druhého: Na světě se nic neztratí, těmi barvami slunce obarví všechno možné a svět bude zase tak veselý jako před chvílí, a to je přece důležitější než nějaká hloupá mašle do vlasů. A všichni motýli se pustili s Bořkem a Markétkou do hry na trávníku, který se rozsvítil zelenou barvou, až oči přecházely.

(Z knihy Miloše Macourka Pětka z přírodopisu & jiné macourkoviny)

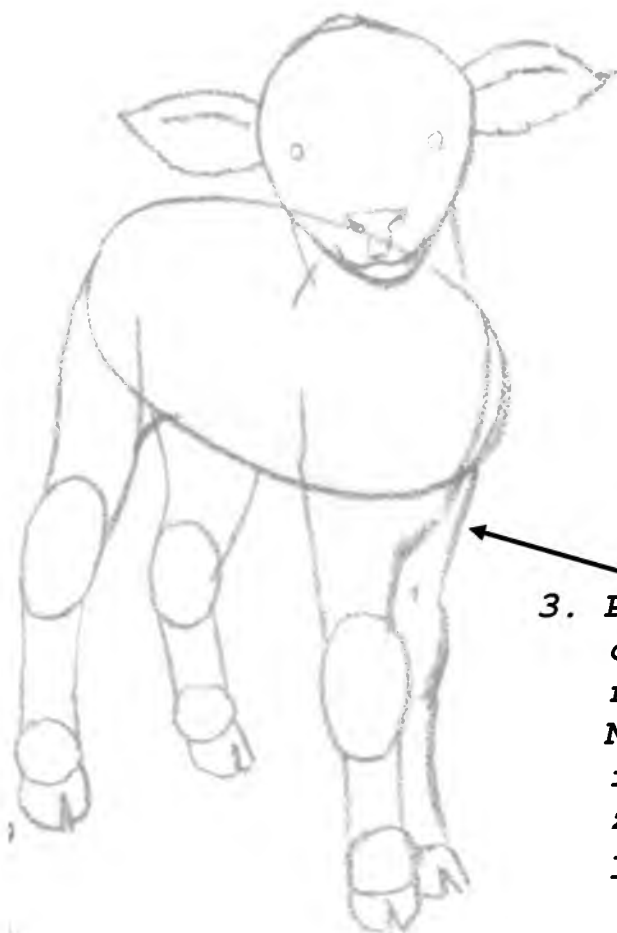
LEKCE KRESLENÍ - JEHNĚ

1. *Začneme opět ovály pro hlavu a tělo. Přidejte ještě 3 menší pro kolena. Spojte kolena s tělem.*

2. *Další 3 ještě menší ovály vám pomůžou k nakreslení kotníků. K nim dokreslete kopýtká.*

3. *Podél přední pravé nohy dokreslete levou. Nezapomeňte na uši, krk, oči, nos a tlamu. Na závěr obtáhněte výrazným fixem obrys. Vytvořte ho mírně zvlněnou linkou, protože jehňátka jsou krásně kudrnatá.*

Rámeček na fotku

Co potřebujeme?

Tvrký karton, mušličky, ulity, malé kamínky, tráva, fotografii, lepidlo, nůžky, pravítko, háček na obrazy.

Jak na to?

Z tvrdého papíru vyměř obdélník o velikosti 20x25 cm, vystřihni ho a doprostřed nalep oblíbenou fotografii. Okraje papíru nazdob svými poklady - mušličkami, škeblemi atd. Pozor, aby toho nebylo moc a nebo moc těžké! Pořádně ozdoby přilep a připevni háček.

Obrázky z písku

Co potřebujeme?

Písek, barevný papír, tužka, noviny, lepidlo, případně štětec.

Jak na to?

Na barevný papír nakreslete tužkou velký obrázek. Může být stejný jako ten náš. Barevný papír polož na noviny. Lepidlem v tubě (jestliže nemáš, tak štětcem namočeným v lepidle) obtáhni obrázek. Posyp výtvar pískem a přebytek písku sesyp zpět na noviny. Nech obrázek zaschnout a je to hotovo!

SOUTĚŽNÍ ÚKOLY

D: pro žáky 1. a 2. tř.
C: pro žáky 3. a 4. tř.

B: pro žáky 5. a 6. tř.
A: pro žáky 7. a 8. tř.

D, C, Překresli tento obrázek na papír.

B, A

Ovečky můžeš nakreslit podle návodu na straně 14.

Dokresli do obrázku, co umí na oblohu nakreslit barvami sluníčko. Pokud nevíš, pohádka ti napoví!

Pod obrázek napiš název písničky, ke které se hodí.

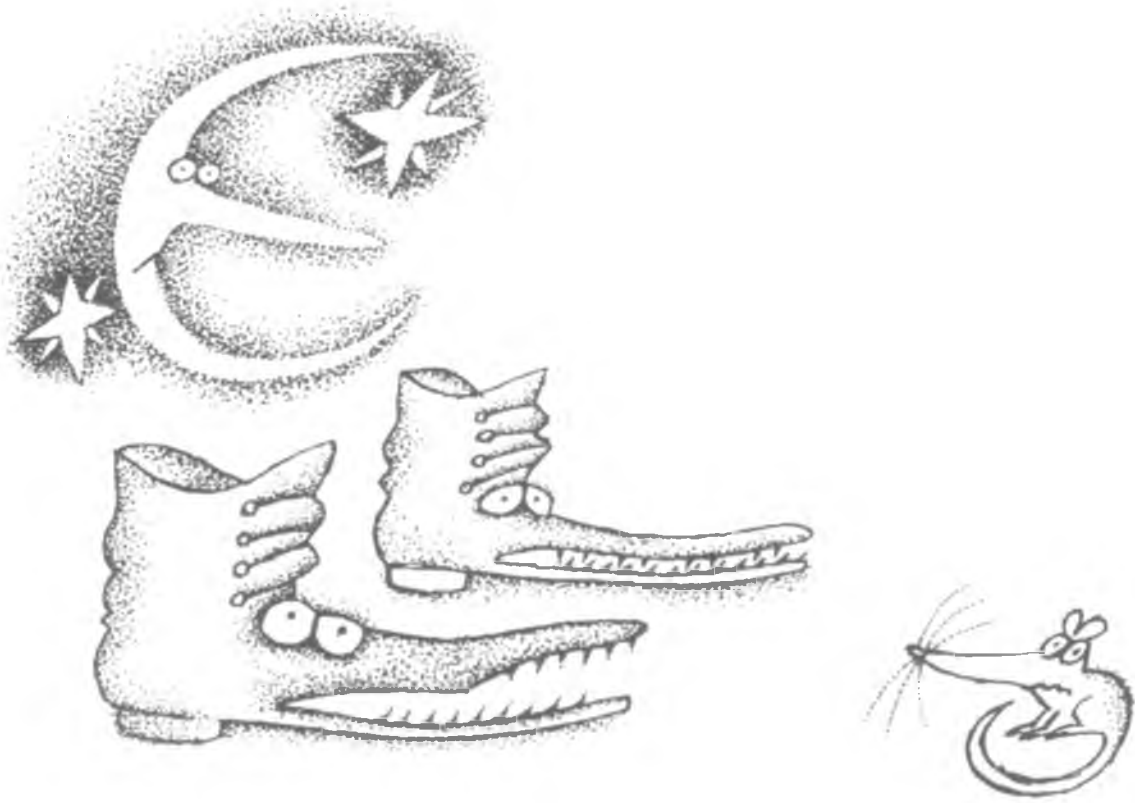
Jméno, třída: _____

Název písničky: _____

DOBROU NOC

Adolf Born